

Men jeg vil da opfordre De Radikale til at være mindst lige så faste i kødet næste gang, der skal laves en finanslovaftale, for nu har vi jo igen kravene på bordet fra Venstre og De Konservative om, at en finanslovaftale skal betyde, at man bruger i hundredvis af flere millioner skattekrone på krudt og kugler, på militæret, og det i en verden, hvor den militære trussel mod Danmark er mindre end nogen sinde, ja, nærmest ikkeeksisterende. Alle eksperter på området siger jo, at der ikke er nogen militær trussel mod os, og alligevel kører Venstre og De Konservative frem med den travet, at der skal bruges flere penge på militæret.

Vi synes i SF, at det er fuldstændig uforståeligt, og vi vil opfordre de dele af regeringen, der tænker som os, til at stå ganske fast i de kommende finanslovforhandlinger.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.05

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges

Bjørn Elmquist (RV):

Et par af de tidligere ordførere interesserede sig i deres taler for finanslovens generelle linje og hvilken økonomisk kurs, vi tegner for det færdselsmæssige eller det motorkøretøjsmæssige, og der var sammenligninger til det at køre på autopilot. Det er i og for sig et billede, som godt kan inspirere en hel del.

Tidligere års økonomiske politik har været meget præget af stop og start, det man på engelsk kan kalde stop and go. Og mange af os kender det også fra trafikken, hvor der kan komme én kørende i bil, holde utålmodigt ved det røde lys, og i det øjeblik, der bliver gult og grønt, så farer vedkommende derudad for så at måtte stå på bremsen ved det næste røde lys eller ved den næste færdselsmæssige udvikling. Det vil vi godt væk fra.

Vi mener, at de senere år – de seneste adskillige år efterhånden – har været præget af en klogere kørsel, hvor man ikke har brændt så meget benzin af og heller ikke har haft det store behov

for at bruge bremserne. Man har derimod kunnet forudse, hvad der ville ske, og i visse tilfælde lette noget på speederen, i andre tilfælde trække på speederen. Og det giver den bedste kørsel.

Det er det samme med økonomien. Det lange, seje træk er vi godt inde i. Resultaterne ridsede fru Pia Gjellerup op i sit indlæg, så det skal jeg kun gentage i overskriftform: lav inflation, en pæn fremgang og en pæn vækst i økonomien – i hvert fald i de sidste par år – med udsigt til at den holder, en stigning i den reelle købekraft – ikke voldsom, men dog i den rigtige retning – stigende beskæftigelse, lavere underskud og bedre balancer. Så det er den rette vej, vi går.

Der har tidligere været mange advarsler om, at nu ville dansk økonomi køre ud i overophedning, og at det så ville være nødvendigt at foretage kraftige opstramninger.

At finansloven – som den er fremsat af finansministeren her i august – er på det rene med det behov, fremgår jo af de forskellige økonomiske beregninger, der blev fremlagt ved den lejlighed, hvor man måler det, man kalder finanseffekten, til minus 0,5. Det vil altså sige, at de signaler og påvirkninger, der udgår fra finansloven til den økonomiske udvikling, er en vis opstramning. Denne er bestemt ikke dramatisk – den er altså på 0,5 – og sådan mener vi også det skal være.

Der har været bud på, at der skulle strammes yderligere op, men vi mener nu, at også de allerseneste økonomiske redegørelser, vi har fået – budgetredegørelse nr. 3, som kom for et par dage siden, er det seneste eksempel – understreger, at der ikke er disse flaskehalsproblemer, og at der ikke er denne overophedning som generelt fænomen i dansk økonomi, som kritikere har påpeget. Derfor ville det være forkert, hvis vi strammede ud over det, der allerede ligger i oplægget.

Og så er der altså ikke stramninger over hele linjen. Selv om den generelle effekt er 0,5 eller minus 0,5, så er der en række nye initiativer i den foreslåede finanslov for 1996. Der er således afsat yderligere beløb til eksportfremme, der er nye og yderligere bevillinger til forskningen, til informationsteknologien, til miljøet og økologien, som vi også kan tage med i den sammenhæng, og til social- og sundhedssektoren.

Det er ikke voldsomme beløb. Når vi lægger det hele sammen, er der tale om 1,2 mia. kr. – men altså immervæk 1.200 mio. kr. – i oplægget, og det synes vi også peger fremad. Så at sige, at denne finanslov alene er kendetegnet ved en opstramning, mener vi er forkert.